

VECKOBLADET

Nr 33 webbform

081121

Inför kubanska revolutionens 50-årsdag

Havanna och Miami i förändring!?

Kuba hade tagit sig ur den ekonomiska krisen och förändringar var på gång. Orkankatastrofen lade enorma hinder i vägen, men ändrar inte den utstakade vägen. I Miami förlorar extremhögern mark, de unga USA kubanerna höjer rösten mot Vita husets aggressionspolitik. Kan presidentvalet betyda något?

Föreläsare: Eva Björklund

Plats: Röda Huset, Industrigatan 4, Malmö

Tid: Tisdagen den 25/11 kl. 18.30-20.00

Arr: Svensk-Kubanska föreningen och Kvarnby folkhögskola

Mer Info: 070-7237455

Kulturtips

Groovy! *Miriam Aida*

Babel (fd Jeriko), Spångatan 38, Malmö, 21 november kl 20 [Läs mer](#)

Faust (*La Damnation de Faust*) av *Berlioz*

The Metropolitan Opera via satellit på Kino i Lund och Spegeln i Malmö, 22 november kl.19.00 [Läs mer](#)

Baghdad Burning

En teaterdokumentär baserad på [Riverbends](#) omtalade blogg med unik inblick i hur det är att leva mitt i den världskonflikt vi alla har en åsikt om.

Bredgatan, Bredgatan 3 i Lund 24 november kl 19

Inkonst, Bergsgatan 29, Malmö 25 november kl 19 [Läs mer](#)

Stödgalan till förmån för Stadsmissionen i Malmö

På Palladium, Södergatan 15, Malmö, 24 nov kl 19.00 [Läs mer](#)

Groovy - *Sofi Hellborg*

Babel (fd Jeriko), Spångatan 38, Malmö, 26 november [Läs mer](#)

Detta är bara ett urval av allt som Kulturcentralen förmedlar, läs hela deras [program](#).

Lunds socialdemokrater tänker

Socialdemokraterna i Lund vill vitalisera centrum, vilket är positivt. Till den änden har de framlagt några förslag, om vilka man kan ge andra omdömen.

Om ett har det redan blivit lite offentlig debatt, nämligen att p-husen skulle bli gratis på lördagar. Jo, det finns en liten positiv aspekt också av detta. Det skulle försämra det kommunala p-bolagets ekonomi och därmed dämpa dess expansionsplaner. Men kritikerna tycker att det av kända miljöskäl är fel att locka in fler bilar till centrala stan. De har dock förmodligen lika fel som förslagsställarna. Just om lördagarna är det i princip fullt på de centrala p-anläggningarna. Fler bilar lockas alltså inte, eftersom de inte får plats, och handeln stimuleras inte eftersom de bilburna kunderna inte kan bli fler.

Det finns också mer visionära tankar. Förslagsställarna lyfter fram den gamla idén (som jag själv första gången hörde formuleras av den gamla s-politikern Larry Andow) att gräva ner järnvägsspåren genom Lund.

Fler spår!

Skånetrafiken och Banverket säger att inom några decennier behövs fyra spår på stambanan. Det blir ett brett dike, som ifall översidan ska vara hyggligt plan måste vara sex meter djupt. Spåren måste börja dyka ner vid Ringvägen. För att inte öka lutningen och därmed vålla problem för godstågen måste nedsänkningen, om än successivt minskad, fortsätta ett gott stycke norr om monumentet. Därmed blir diket drygt tre kilometer. Väst kustbanans tämligen nya spårport norr om Kung Oskars bro måste konverteras till spårbro.

Det finns bättre sätt att använda knappa miljarder. Det skulle förmodligen också socialdemokraterna tycka om de tänkte efter. Men jag misstänker starkt att de inte har gjort det.

Gr

Sveriges mest onödiga parti

Företrädare för dv försöker inför lundaborna förklara sitt partis existens med uttalanden av typen ”vänsterpartiet har ett marxistiskt arv som man inte kommer ifrån och har tappat miljöfrågorna” (SDS 16/10). Jag påpekade i VB att marxismen sitter minst lika hårt i dv som i vänsterpartiet och visade också med några exempel att vänsterpartiet inte alls tappat miljöpolitiken. Gunnar Stensson menade i förra VB att felet är att jag ”... inte fattar att dv är ett dialektiskt parti”. Ska man finna något dialektiskt i det partiet är det väl att de tre gubbarna som offentligt företräder det drar åt småländska, värmländska respektive skånska. I övrigt menade nog Hegel att dialektik är något större än att anklaga andra för att vara det man själv är.

Några mer seriösa förklaringar har inte givits från dv. Partiet har nu varit verksamt med ett mandat i Lunds kommunfullmäktige i två år. Finns det något som dv under dessa två år har gjort, som man inte hade kunnat göra inom antingen vänsterpartiet, miljöpartiet eller socialdemokraterna? Alla vet at svaret är nej. Samtliga de ståndpunkter som dv har tagit rymms inom dessa partier.

Jag skulle vilja beteckna dv som Sveriges mest onödiga parti. I sina bästa stunder (och det är för det mesta) fungerar dv: arna som vilka socialdemokrater, vänsterpartister eller miljöpartister som helst i den lokalpolitiska debatten. Problemet uppstår när de, som i förra månaden, försöker berätta varför de finns. Då blir dv:s enda praktiska funktion att splittra det

rödgröna blocket, sprida osaklig information och skapa förvirring kring de olika partiernas ståndpunkt. Förutom det löjeväckande angreppet på vänsterpartiet hävdar t.ex. dv:s företrädare i samma artikel i SDS att "...miljöpartiet har inte velat placera sig på höger-vänsterskalan utan svajar på lokalplanet". Förutom det självklara faktumet att mp aldrig definierar sig i höger-vänstertermer är detta rent nys – miljöpartiet samarbetar inom och är en fast del av den röd-gröna oppositionen i Lund. De arbetar också för att skapa en ny rödgrön majoritet i Lund 2010. Vem tjänar på att sprida osäkerhet på den punkten?

Splittring har också varit det enda handfasta resultatet av dv:s uppdykande på den politiska scenen. Genom röstsplittringen förlorade vänsterpartiet två mandat i Lunds kommunfullmäktige i förra valet, varav det ena gick till dv. Det andra mandatet, i den östra valkretsen, gick förlorat till sverigedemokraterna, som därigenom fick fördubblat sin representation i kommunfullmäktige.

Mats Olsson, vänsterpartiet

Nytt larm om växthusgaser – och Lund välkomnar nytt motorvägsbygge

I förra veckans VB beskrev jag hur Lunds kommuns svar på larmrapporten från OECD:s energibyrå om den ohejdade ökningen av växthusgasutsläpp blev att stimulera till ökat bilåkande genom att dra igång byggandet av trafikplats Råby och Sydöstra vägen.

I måndags släpptes en ny larmrapport om ökade utsläpp av växthusgaser. Denna gång från FNs klimatsekretariat. Industriländerna har ökat sina utsläpp med 2,3 procent mellan år 2000 och 2006, konstaterades i rapporten.

Och Lunds kommun? Lunds "svar" på larmrapporten är att säga ja till Vägverkets förslag om att bygga ut väg 108 mellan trafikplats Lund Södra och Staffanstorp till – i princip – motorvägsstandard och motorvägshastighet. Det var en majoritet av borgare och socialdemokrater i Tekniska nämnden som välkomnade motorvägssatsningen. Majoriteten brydde sig inte ens om att fråga efter ett vettigt underlag för sitt ställningstagande: inga uppgifter om kösituation eller olycksfallsstatistik fanns tillgängliga. Med andra ord saknades problembeskrivning. Prövning mot Vägverkets egen så kallade fyrstegsprincip* saknades likaså. Och givetvis fanns det ingen utredning om hur mycket biltrafiken kommer att öka genom denna kraftiga kapacitetsutbyggnad.

Motorvägskalaset kommer att kosta minst 65 miljoner kronor – en summa som hade kommit väl till pass som grundplåt för spår på "Lundalänken".

Ulf N

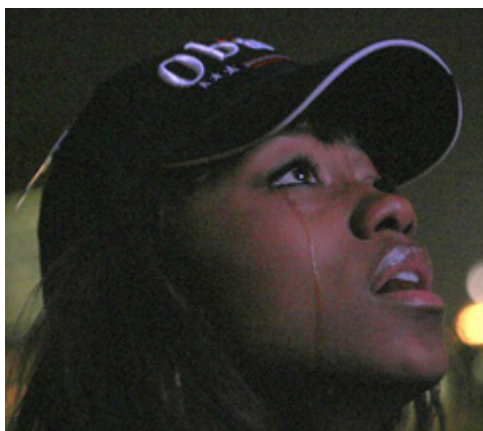
* Fyrstegsprincipen bygger på en tydlig problembeskrivning och en stegvis prövning av möjliga åtgärder för att lösa problemen. Steg 1 är "mjuka" åtgärder, dvs åtgärder som påverkar transportbehov och val av transportsätt. Steg 2 är att pröva åtgärder som effektivare nyttjar befintligt vägsystem, medan det tredje steget innebär begränsade ombyggnader och förbättringsåtgärder. Först i sista hand, i steg 4, tar man till omfattande ombyggnader eller nybyggnader. Vägverk och kommuner (till exempel Lunds kommun) som antas följa fyrstegsprincipen struntar dock för det mesta i denna prövning och går direkt på steg 4.

Change!

Kanske var Barack Obamas största bedrift att bli vald som svart president i USA. Den väldiga valvakan den 4 november i Grant Park, Chicago, fogas till de andra viktiga stationerna i medborgarrättskampen.

För snart 70 år sedan inträffade den första. Det var konserten vid Lincolnmonumentet påsken 1939 då den svarta sångerskan Marion Anderson framträdde inför en publik som rest till Washington från alla delar av USA. 75 000 människor var samlade i Capitolium längs hela den långa dammen och i Potomac Park i den största antirasistiska manifestation som dittills ägt rum, några månader före andra världskrigets utbrott.

Den andra var Martin Luther Kings tal den 28 augusti 1963 på samma plats inför 250 000 åhörare, den stora kulmen på årtal av medborgarrättsmarscher. I have a dream. We shall overcome.

Den 4 april 1968 blev han mördad i Memphis, Tennessee och ett raskrig slet sönder USA:s större städer, inte minst Chicago i samband med det demokratiska partikonventet sommaren 1968.

Och nu 40 år senare, återigen Chicago, den 4 november 2008, i Grant Park. Hela världen kunde se de hundratusentals hänryckta och förhoppningsfulla svarta, hispanics och arbetare som samlats för att uttrycka sitt stöd och sin glädje. Hela världen kunde i folkmassan se den gamle medborgarrättskämpen Jesse Jacksons ansikte, översköljt av tårar. Han var med 1963, han var med 1968, men kanske inte 1939. Självt var jag sex år då.

Den undertryckta frågan

Rasfrågan var ingen stor fråga under valkampanjen. Men det står helt klart att den hela tiden var en underliggande fråga med enorm kraft. Valutgången innebär en uppgörelse med en månghundraårig förbrytelse i det amerikanska samhället.

Kanske kan ännu en manifestation ske i samband med Barack Obamas installationstal i januari 2009. Eller kanske inte.

Den största förändringen

I förra vb begärde jag en ny amerikansk politik på Afrikas Horn. Den begäran kan och bör senare utvecklas vidare. Kanske ökar möjligheterna till framgång om Hillary Clinton blir utrikesminister, som nu ryktas. Hon känner Isaias Afeworki i Eritrea och Meles Zenawi i Etiopien.

Men Barack Obama och den nya administrationen ställs inför en mängd andra och i den omedelbara framtiden mer pockande utmaningar.

Den första och största blir att leda USA in i en ny historisk epok där USA inte längre är den enda supermakten. George Bush drev supermaktsrollen till dess groteska kulmen. Resultatet visar övertydligt hur ihålig supermaktsillusionen var.

Hyllningarna till Obama från den övriga världens ledare visar att man inte längre vänder sig till USA som en supermakt utan som en jämlike. Det gäller EU, president Lula i Brasilien, president Medvedev i Ryssland. En jämlike och en förhandlingspart.

Den ekonomiska krisen

Den andra överväldigande frågan är naturligtvis USAs och världens ekonomiska kris. Den viktigaste uppgiften blir att skapa jobb. På kort sikt kan det bara ske genom omfattande

statliga åtgärder. De bör inriktas på att förstärka och utveckla USAs nedslitna infrastruktur.

Unikt för USA bland de rika länderna är avsaknaden av ett sjukförsäkringssystem för hela folket. Mycket tyder på att Barack Obama kommer att inrikta sig mer på inrikes frågor än på utrikespolitiska. En sjukförsäkringsreform hör till de viktigaste

Intressant är att också Kina vänder sig inåt för att bygga upp en i stora delar an landet icke existerande infrastruktur. I omvärlden oroar sig många för detta. Sverige ser dock nya exportmöjligheter i det kinesiska infrastrukturprogrammet.

För USA kommer de med nödvändighet omfattande statliga åtgärderna att leda till fortsatta växande budgetunderskott. De blir svåra att genomdriva och svåra att finansiera. Men möjligheten till en new deal liknande president Roosevelts finns.

Miljön

I detta sammanhang kan vi också se USAs nästan ickeexisterande miljöpolitik. Barack Obama måste föra in USA i det globala miljösamarbetet och genomföra väldiga satsningar i själva USA. Inte minst handlar det om oljeberoendet.

Den oreglerade liberala exploateringen av alla tillgångar måste upphöra. Jared Diamonds Undergång, civilisationernas uppgång och fall visar med största tydlighet genom exemplet Montana den totala ödeläggelse av miljön som accelererar överallt på den nordamerikanska kontinenten.

Brotten mot mänskliga rättigheter

Barack Obama måste återupprätta de medborgerliga rättigheterna i USA. De har satts ur spel genom en mängd lagar som Patriot Act.

Han måste också se till att brotten mot de mänskliga rättigheterna upphör, framför allt därför att de utgör brott mot mänskligheten men också för att de är en tung belastning för USAs internationella anseende. De bidrar till att förråa hanteringen av konflikter i hela världen.

Detta illustrerades på ett skrämmande sätt i dokumentären ”CIAs smutsiga krig” i tv i söndags kväll. CIAs trafik mellan tortyrcentraler i länder som Libyen, Polen, Rumänien och Egypten avslöjades.

Denna gång stod Somalia i brännpunkten. Kvinnor och barn kidnappas, förses med huvor och handbojor och forslas mellan fångelser i Mogadishu, Nairobi och Addis Abeba. Många försvinner spårlöst.

Terrorns begränsningar som politiskt instrument framgår av utvecklingen i Somalia. De islamiska domstolarna håller på att befria hela landet. Människorna flyr till de befriade områdena som på det sättet vinner i styrka samtidigt som den etiopisk/amerikanska terrorn tömmer Mogadishu.

Irak, Afghanistan, Palestina-Israel

Utrikespolitiskt handlar Barack Obamas uppdrag förstas om tillbakadragandet av amerikanska trupper från Irak. Vidare är en ny Afghanistanpolitik med förhandlingslösningar i stället för militärt våld är nödvändig.

Afghanistans president Karzai krävde så sent som igår att få förhandla med talibanledaren

Mulla Omar och hotade sina amerikanska chefer med att han i annat fall tänkte avgå. Till samma problemkluster hör utvecklingen i Pakistan.

Som Pierre Schori påpekar: Sverige bör inte fatta något som helst beslut om det fortsatta Afghanistan-engagemanget förrän USAs nya politiska linje fastlagts.

Omedelbart krävs också ett initiativ i konflikten Israel-Palestina. Där bör Barack Obama med sin

delvis muslimska härstamning ha helt andra möjligheter till insikt än tidigare amerikanska presidenter. Vilka möjligheter han har att agera är en annan sak.

USAs politiska eliter

Barack Obama vann valet genom att samla stöd från grupper med oförenliga politiska intressen. Han måste omge sig med en elit av etablerade politiker och experter, av vilka många utgår från helt andra perspektiv än hans egna. Hans förmåga att leda och påverka kommer att ställas på hårda, kanske omöjliga prov.

Å andra sidan har den neoliberala, neokonservativa och neofundamentalistiska kristna elit som George Bush omgav sig med blivit så avslöjad att det är svårt att tro att den på något avgörande sätt kan påverka den fortsatta amerikanska politiken.

Det handlar om typer som vicepresident Cheney, Donald Rumsfeld och ekonomen Wolfowitz. Allt jävulskap var inte Bushs fel. Just deras totala politiska och ekonomiska nederlag inger förhoppningar.

Kanske kommer Barack Obama inte att räcka till. I historiskt perspektiv kan hans främsta seger bli den som han redan har vunnit: att bli USAs förste svarte president.

Gunnar Stensson

Lag och ordning 2 samt någon tanke till

I veckans Sydsvenska har vi läst hur islamistmilis tagit över allt större områden i Somalia och att nu i stort endast huvudstaden Mogadishu är under regeringskontroll.

Vi kunde också läsa hur dessa "frihetskämpar" fortsätter att tillämpa stränga islamska lagar. I ett samhälle pryglades ett tjugotal personer för att de dansat en traditionell afrikansk dans. Jag kom att tänka på höstens ESF demonstration i Malmö. Där dansades det.

Det är påtagligt hur vänsterns internationalister på något sätt ändå argumenterar och slutar som nationalist. Skit samma vad det blir, bara Somalia blir oberoende, från USA. Ja det kan ju vara en enkel mall när man skall kommentera världspolitiken, om man är oärlig. För inte kan man delta i en ESF demonstration med all den frihet den uppvisade för att sedan acceptera en religiös diktatur där fel böcker bränns där dans och glädje förbjuds.

Jag kan inte se något positivt i att ett land tas över av radikala islamister. Radikal islam liksom radikala kristna rörelser förtrycker människan. I denna form är islam och kristendom kulturell imperialism. Människan är inte skapt för att sättas i bur.

När jag ser tillbaka minns jag bilderna när de röda Khmererna tågade in Phnom Penh. Jag minns när USA lämnade Saigon, när Shahan störtades, osv osv. Hur mycket bättre blev det för människan? Visst blev det lag och ordning, men vilken?

Makten tycks begärlig oavsett ideologi. När får vi se en verklig befrielseörelse som låter människan behålla och utveckla sin frihet.

Lars-Anders Jönsson

Rött och vitt

Den här veckan blir det mest om Danmark. Det är ett fascinerande land, som är mycket mer olikt vårt eget än vad många tänker sig. Norrmännen är som vi, om än något friskare i anden, men danskarna lever i en annan värld och tradition. Men låt oss börja med det som förenar, Kalmarunionen.

Jag vill vara din, Margareta

Häromveckan behandlade danska folketinget den s.k. finansloven, dvs. budgeten, och då passade Danska Folkeparti på att ställa kravet att drottning Margaretas brudklänning, ett svenskt krigsbyte, skulle återlämnas från Sverige. Det är svårt att ha några djupare synpunkter i själva sakfrågan – det var förvisso så att de svenska härförarna roffade åt sig en hel del på 1600-talet. Det intressanta här är nog mera det symboliska: DF hetsar gärna mot Sverige som ju inte har anslutit sig till den rena ariska linjen utan daltar med de som DF brukar kalla ”mohammedaner”.

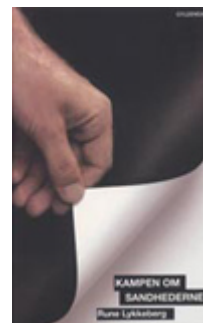
Men dagstidningen *Information*, alltid lika läsvärd, reder ut saken. Då var det så att det svenska riksrådet år 1388 hade valt Margareta I, redan drottning över Danmark och Norge, till regent även över Sverige. Det hängde samman med att svenskarna tröttnat på Albrecht av Mecklenburg som innehaft posten. Men 1397 formaliserades det nordiska samarbetet i den s.k. Kalmarunionen, något som hade förgåtts av ett nordeuropeiskt toppmöte på Lindholmen, borgen på de sank ångarna nere vid Börringesjön. Det tillhör f.ö. den skånska historiens stora mysterier varför det i denna avkrok byggdes en borg som anses ha varit den viktigaste i Skåne. Där vistades gärna Margareta och där sattes också Albrecht i fängelse i sex år. Man undrar om hon tittade till honom.

Hur som helst: poängen med det hela var att Margareta var lika mycket svensk drottning som dansk, och därmed kunde väl hennes brudklänning lika gärna förvaras i Sverige som i Danmark. Skulle den flyttas skulle det i så fall vara till Norge, Margareta gifte sig med Norges kung Håkon. Men som *Information* säger: ”Men det ved DF sikkert heller ikke en pind om.” Ja, historia är till för att brukas.

Kulturkampen rasar

I torsdagens *Information* hittar man en artikel av Klaus Rifbjerg, Danmarks mest produktive och väl ledande författare i femtio år. Det är ett rasande angrepp på den danska borgerliga regeringen och dess statsminister som ”i syv forbande år har været landets eneherker (på DFs nåde), har bagtalt gamle kollegaer og ført landet ud i en angrebskrig, som gør os alle til mordere”.

Men Rifbjergs artikel handlar i första hand om en bok som kom i höstas, journalisten Rune Lykkebergs ”*Kampen om sandhederne*”. Den är såvitt jag förstå (jag har inte läst den än) ett försök att visa hur Venstre och DF håller på att vinna den kulturkamp som Fogh Rasmussen utlyste när han tillträdde. Man går till storms mot den kulturradikala borgerlighet som i hundra år varit den intellektuellt ledande i Danmark, en borgerlighet som vi saknar motsvarighet till i Sverige (särskilt nu sen folketpartiet blivit den nya högern), och som i Danmark praktiskt taget har ett eget parti (Radikalerne) och en egen dagstidning (*Politiken*). Lykkebergs tes är att denna kulturella borgerlighet varit arrogant och nedlåtande mot vanligt folk. Deras makt bröts med valet 2001. då föll förhoppningen om att man med provokativ konst och progressiv pedagogik kunde väcka medborgarna till demokratiskt deltagande, tron på att de intellektuella kan vara moraliska vägledare och förväntningarna om att den moderna välfärdsstaten kan realiseras som en klasslös värdegemenskap.

Rifbjerg har inte läst boken, förklarar han: ”*Af medicinske årsager (muligheden for blodtrycksforstyrrelser) har min læge desværre frarådet mig at læse Rune Lykkebergs storværk...*” Men han ser vad som väntar: ”*Højkirkelighed og hænderne over dynen, bævrende gammelliv og antimodernisme, nationalchauvinisme og globaliseringsangst, ugebladsromantik og kommerciel spekulation i lavest mulig faællesnævner*”.

Jag vet inte riktigt vad jag tycker och känner mig väl inte hemma i något av lägren. Men visst är det upplyftande att se ett lands mest tongivande författare så oförfärat kasta sig in i den politiska striden. Det har inte hänt i Sverige sen Vietnamåren med Lars Forsell m.fl. Inga ledande svenska intellektuella tycks ha ett ord att säga om den utförsäljning av våra gemensamma ägodelar som pågår, ingen går till angrepp mot en utrikespolitik som alltmer anpassas till den politiska allians som är det största hotet mot världsfreden, nämligen NATO och där Sverige söker sina allierade i Polen, Ukraina och Georgien. Jo, det finns ropande röster, en Göran Greider, ja rentav en Ulf Lundell. Men de andra tycks sitta nöjda.

Vad skulle Diderot säga?

Från Danmark når oss också nyheten att Danmarks nationalencyklopedi, Den Store Danske Encyklopædi, från februari 2009 ska läggas ut gratis på nätet, och vad som är intressantare, ska inbjuda alla läsare att medverka även om förlaget förbehåller sig redigeringsrätten.

Danskarna startade sitt encyklopediarbete efter oss och jag minns när vi var över på studiebesök i deras vackra hus, tillhörande Gyldendal, och mötte deras ytterst kompetenta redaktion. Skälet till den nya policyn är förstås Wikipedia vars existens inte kan lämna någon encyklopedist oberörd. NE är också på gång, men inte lika radikalt. Man ger nu ut kärnan av NE i tre band, en kärna som definieras av att det är de mest sökta orden i nätversionen som därutöver har moderniserats och kompletterats. Såvitt jag förstår tänker man erbjuda denna kärna gratis på webben.

Information wants to be free

Det här är förstås ytterligare en framgång för open source-konceptet. Det kommer egentligen från den vetenskapliga publiceringstraditionen: vetenskap ska vara fri och öppen och tillgänglig för alla, långt från licenser och kommersiella band. Begreppet växte fram från programvaruområdet där ett antal viktiga programtyper togs fram på ideell bas och ställdes till fritt förfogande och visade sig vara kvalitetsmässigt överlägsna Microsofts produkter.

Att det fungerar på encyklopediområdet har Wikipedia redan visat. Det är dock inte problemfritt: det finns uppslagsord där det utkämpas långvariga strider om vad som bör stå. Vidare kräver det gott om utrymme: det är ingen ända på hur många rockband som devota anhängare anser bör behandlas med stort djup och omfång. Kampen om utrymmet pågick ständigt i NE:s pappersupplaga och skribenterna fick hårda förhållningsregler. Där fanns det hjältar som historikern Lars Arne Norborg som när han fick en beställning på 162 rader om, säg Ungerns historia, levererade just 162, varken mer eller mindre. Men serverminnena blir ju bara större och billigare.

En offentlig angelägenhet

Vad gäller korrektheten har jag inga farhågor. Det är klart att många ögon ser mer än få och det är läsarna som kan upptäcka fel, och då menar jag inte korrekturfel. Men problemet är som vanligt i webbsammanhang finansieringen. Danskarna ska tydligen klara det med annonser och det är inte så lustigt. Jag tycker att grundhållningen här är att en nationell encyklopedi är en central kulturell angelägenhet som bör bedrivas och bekostas i allmän regi. NE fick i starten ett antal miljoner i tillskott, men de lämnades tillbaka eftersom det gick så bra att sälja i bokform. Jag gissar att NE redan nu genom högskoleabonnemang etc. väsentligen är offentligt finansierad. Det skulle väl kunna lyftas fram. Plats för en liten stiftelse?

Lucifer

Röda Kapellet spelar FILMMUSIK

Vik redan nu fredagskvällen den 12 december kl 19.30 för ett lite ovanligt musik- och festprogram. Då har nämligen Röda Kapellet sin Julkonsert som i år sker under temat Filmmusik.

Platsen är Månteatern på Bredgatan 3.

Vi har samlat ihop ett antal filmmelodier som vi spelat under årens lopp, lagt till några nya och därmed fått ihop till ett intressant program. Med hjälp av cineasten och f d folkhögskoleläraren Lennart Grankvist presenteras filmerna både i ord och med rörlig bild. Det blir filmmusik av Eisler, Chaplin, Nino Rota, Theodorakis, Evert Taube, Dolly Parton m fl.

Efter konserten är publiken välkommen att delta i orkesterns eftersits i samma lokaler. Entréavgift 100 kronor. [Affisch](#)

